רשות השידור

פרוטוקול
ישיבת הוועד המנהל

יום ראשון, כ"ד בסיון תשע"ג – 02/06/2013

נוכחים
חברי הוועדה:
אמיר גילת - יו"ר הוועדה
יוני בן מנחם, מנכ"ל רשות השידור
אסתי אפלבאום, חברת ועדה
יעקב בורובסקי, חבר ועדה
יעקב נווה, חבר ועדה

מוזמנים:
שלומי קיים
דדי מרקוביץ
עו"ד חנה מצקביץ
עו"ד ליאת בלום
צביקה צימרמן
עו"ד מרסיה צוגמן
ערן הורן
עודד בורגר
עינב לוין בנימין
יראון רופין
חגית בכר
יואב אשכנזי
ברוך בורוכוב
איתנה גרגור

היו"ר, אמיר גילת: יחסי הציבור של ..., אנחנו רוצים את זה בבקשה מהר. המנכ"ל, תציג את הוועדה.

יוני בן מנחם: יואב יציג.

היו"ר, אמיר גילת: יואב, תציג את הבעיה בהפקות מקור.

יואב גינאי: יחסי ציבור?

היו"ר, אמיר גילת: כן.

יואב גינאי: אנחנו התבקשנו על ידי המנכ"ל לבדוק את נושא יחסי הציבור וההטמעה שלהם.

יוני בן מנחם: בעקבות חוות דעת משפטית, תקדים ותאמר.

יואב גינאי: בעקבות חוות דעת משפטית והטמעה של יחסי הציבור בתקציב ההתקשרויות. בדקנו את הנושא הזה, גם בחו"ל. נעם שגב בדק את הנושא הזה גם בחו"ל, בדקנו אותו גם בארץ. מסתבר שהדבר אינו מקובל. יש בעיות שהן בעיות מקצועיות שנוצרו עם היוצרים, שחלקם אמרו שהם לא מסוגלים לעשות את זה, כי זה לא מקצוע, כל נושא יחסי הציבור. ולכן אנחנו ממליצים לא להכניס את הדברים, להטמיע את תקציב יחסי הציבור בתוך ההפקות עצמן. בתוך תקציב ההפקות.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, לבקשתי קיימה היום הוועדה לשיווק ואסטרטגיה דיון בנושא, כדי שתביא המלצה לוועד המנהל. אסתי, את רוצה להתייחס?

אסתי אפלבאום: אמרנו שנחזיר את זה לפה, כי זו הייתה החלטה, ... של הפה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, לאור חוות הדעת המשפטית אני מציע שנבטל את הסעיף הזה, אבל אני כן מבקש מההנהלה, אנחנו גם לקראת התקציב, למצוא סכום כסף זהה של 3.5 מיליון שקלים. אנחנו לא נדון בזה כרגע, אני מדבר כרגע מבחינת מדיניות, שישמש אותנו לצורכי יחסי ציבור. אנחנו מסירים את המגבלה הזאת על המפיקים כרגע. תודה. עדכון רפורמה, מנכ"ל? מי מעדכן?

עודד ברגר: הנחת העבודה היא כרגע שהתאריך הוא 1 ביולי. אנחנו אבל עשינו את כל המאמצים כדי שזה יהיה ב-1 ביוני. מבחינת ... . העיתונאים, האוצר וה... מבחינת העיתונאים, כבר מיד אחרי החתימה שלחנו להם את הנספחים. היה ריטואל של הלוך חזור, כל הבעיות נפתרו. יש כרגע מסמך בעיה טכנית אחת שתיפתר בטח היום, ויש עוד נספח אחד של מל״מ שצריך לעבור הרצה, זו כבר הרצה חמישית-שישית, ולא הרצה - - -

היו״ר, אמיר גילת: האם רשות השידור ערוכה לרפורמה?

עודד ברגר: רשות השידור ערוכה לרפורמה, כן, התשובה היא כ.

היו״ר, אמיר גילת: והאם כל הסיכומים הנדרשים עם האגודות וההסתדרות הושגו.

עודד ברגר: אז תסתכל על סעיף 2, זה הקריטריונים. בקיצור, צריך לקבוע את הקריטריונים לחלוקת ה-3.8% בשכר הכולל בגין שנת 2012. זה היה צריך להיקבע עד ה-26 בחודש.

היו״ר, אמיר גילת: מי זה צריך?

עודד ברגר: העיתונאים נתנו הצעה, הם מחכים - - -

יעקב בורובסקי: למה זה שייך לרפורמה?

ערן הורן: זה חלק מההסכם שנחתם ב-5 בחודש.

יעקב בורובסקי: האחרון, עכשיו?

עודד ברגר: כן, כן.

היו״ר, אמיר גילת: מי צריך לקבוע את הקריטריונים?

עודד ברגר: העיתונאים הגישו הצעה, הם מחכים להשלמת נתונים ממשרד האוצר, מסגן הממונה על השכר ואני מניח, אבל הם כבר הראו לנו את הטיוטא של ההצעה ופחות או יותר ההצעה גם מקובלת עלינו, אז זה רק עניין פורמאלי שהם צריכים להשלים את זה. אני מניח שזה מחר מחרתיים ייפתר. אנחנו מחכים להצעה מהם, זה הסטאטוס. זהו, ומבנה ארגוני של העיתונאים - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> רגע, חכה עם המבנה הארגוני, מיד אני במבנה הארגוני. טוב, לגבי הרפורמה, אני מציע את הדבר הבא: אנחנו גילינו נדיבות לב רבה ביחס לכל הגורמים – קודם אגודת העיתונאים ואחר כך האוצר ביחס למימוש הרפורמה ובכל פעם שהגענו לקו הגמר פשוט הזיזו לנו את קו הגמר למקום אחר. אני חושב שגם מתוך אחריות ציבורית, גם כחברי דירקטוריון שמתנהלים עם תקציב שמניח רפורמה, אנחנו ב-1 ביולי יודעים בבירור אם אנחנו במצב של רפורמה או לא. אני אנסח את זה אפילו אחרת: היום בעוד שבועיים אנחנו מקיימים פה ישיבה של הוועדה המנהל, ואו שאנחנו מכריזים על התנעת הרפורמה, או שאנחנו מכריזים על קבורתה, ללא דחיות נוספות. זאת אומרת אי אפשר יותר למשוך את זה. אני חושב שאת השבועיים הקרובים אנחנו צריכים למצות. כרגע הפלונטר הוא באוצר. היה דיון, אני אעדכן גם את חברי הוועד המנהל. היה דיון לפני כשבועיים בוועדת הכלכלה של הכנסת. נאמר שם על ידי שחסרים עוד שני דברים לבקשת הממונה על השכר. התחייבנו שכרגע יגיעו אלינו בוא ביום וכך נעשה. כעבור יומיים קיבלנו מכתב מהממונה על השכר, שאין אפשרות להתניע את הרפורמה ב-1 ביוני. אם אתם שואלים אותי – לא המסמכים הם הבעיה, אני אגיד את זה בעדינות.

<u>עודד ברגר:</u> הם גם קיבלו אותם.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> הם קיבלו אותם, אמרתי שהם קיבלו. ולכן, אם אתם שואלים אותי, ולא נחזור על העבר ועל דברים שאמרו פה חברים, הסיפור הוא לגמרי אחר. לכן כוועד מנהל אני מבקש לקבל את התאריך הזה של ה-16 ביוני, זה מאפשר לנו להחליט תוך שבועיים אם אנחנו יודעים למצות את כל ההליכים מול האוצר. אני מבקש שההנהלה תעשה מה שהיא יכולה בשבועיים האלה כדי לשמוע מהאוצר את עמדתו. אני כמובן אעשה גם את שלי, ואנחנו מתכנסים פה ב-16 בחודש כדי להבין אם אנחנו מתניעים את הרפורמה ב-1 ביולי או לא. צריך להיות ברור לכל הגורמים, גם לאגודת העיתונאים, גם להסתדרות, וכרגע כמובן גם לאוצר, שאם לא – אנחנו נאלץ להפעיל את תקציב החירום, מאחר שממילא יוני כבר נכנס, אנחנו נדחה את הדיון על התקציב בשבועיים נוספים, כדי לאפשר עוד מיצוי של ההליכים עם הרפורמה, כי אני עדיין רוצה להישאר אופטימי, אבל אני חושב שבמחצית

השנייה של שנת 2013 אנחנו לא נוכל לנהל בתקציב שהוא מניח רפורמה, כשאנחנו יודעים שאין רפורמה. זו הצעתי. כן, יש התייחסויות? אוקי.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני חושב שאם יש רפורמה זה דיון אחד, ואם אין רפורמה צריך לקיים דיון לא מהבטן אלא מהראש. זאת אומרת לא להתחיל לסגור ולפתוח ולעשות ככה, אלא לעשות התאמות לתקציב. לדעתי הן אפשרויות. כמובן שלא - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> התאמות של?

<u>יעקב בורובסקי:</u> התאמות למסגרת התקציב שכן קיימת, ועל זה צריך לקיים דיון. אני חושב שההנהלה צריכה לתכנן את זה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> יש, יש.

<u>יעקב בורובסקי:</u> אני אומר, יש הבדל בין תכנונים שכל פעמים שקיצצו לו בתקציב סגר את מעונות הקשישים הסיעודיים, והתמונות היו קשות, לבין זה שצריך לעבוד עם שכל ובמקרה הזה לא דרך הבטן.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני מזכיר עוד פעם, אנחנו ביקשנו מההנהלה להכין תקציב חירום, בהנחה שהרפורמה לא תיושם ב-1 במאי. אגב, ההכנות לתקציב הזה לדעתי גם זרזו את החתימה מצד אגודת העיתונאים. המשמעות של התקציב, מה שאמרת בורו, זה פער של 140 מיליון שקלים. הייתה הצעה של ההנהלה, היה דיון מפורט בוועדת כספים. לא הבאתי את זה לפה כי בינתיים התקדמנו ונחתם ההסכם של ה-5 במאי, ולכן אנחנו חזרנו לתרחיש שהוא מניח רפורמה. הסטאטוס שלנו שאם יש רפורמה אז יש לנו תקציב שהוא כבר מאושר. אם אין רפורמה – אנחנו נדון בתקציב החלופי שההנהלה הכינה, כשברור שהמסגרת שלו צריכה להיות אי פגיעה בתוכן, אי פגיעה בצופים ובמאזינים, ואם תרצו גם בגולשים, וגם לא בפיתוח העתידי של רשות השידור, אלא באמצעים מיידיים שיאפשרו לנו לאזן את התקציב, עם פגיעה מינימאלית במשלמי האגרה. זה העקרונות, ואני מקווה שלא, אבל אם נצטרך – נדון בפרטים של התקציב הזה בישיבה הבאה. זה כבר הוכן ונדון בוועדת כספים. שוב, למען ההגינות, אני אומר שזה נדון בהנחה שזה יישום ב-1 במאי. אנחנו כרגע מדברים על חודשיים פער שההנהלה צריכה לעשות את

ההתאמות בין יוני ליולי, במה שהכי קרוב לתיקון התאריך. לא להיכנס שם לסעיפים אחרים. המעבר ללוד: מי מעדכן?

<u>יוני בן מנחם:</u> יואב וברוך.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> בבקשה.

<u>ברוך בורוכוב:</u> אוקי, עד שזה יעלה, אז ככה: ב-17 בינואר פרסמה הרשות RFI, בקשה לקבלת מידע בקשר לאתר קרקע באזור המרכז, להקמת מבנה ייעודי עבור רשות השידור. ה-RFI הופנה לרשויות מקומיות, כשהדרישה המרכזית הייתה שיהיה סטטוטוריקה, זאת אומרת הייעוד יהיה מתאים, לא יצטרכו לעשות שינוי תב"ע, והקרקע תוקצה ללא תמורה לרשות השידור, כשסך הכל הפרוגראמה שנדרשת לרשות השידור היא של כ-8,500 מטרים בשני שלבים. שלב ראשון כ-4,500 מטר, ועוד כ-100 חניות, ותוספת של עוד 4,000 מטר נוספים בשלב שני. התקבלו ארבע, סך הכל יש ארבע הצעות כשההצעה המקורית היא ההצעה של לוד, ובנוסף לזה-. אז יש ארבע הצעות שהתקבלו, אחת מעיריית בת ים, השנייה מקריית אונו, היה דיאלוג עם עיריית תל אביב שאני אסביר מה היה בדיאלוג הזה, וההצעה המקורית של עיריית לוד, כשב-21 בפברואר הוצגו לוועדת נדל"ן האיתורים וכן הלאה. כשכל האיתורים נבחנו גם על ידי וגם על ידי משרד יהודה רווה, שנתן את ההיבטים המשפטיים גם בנושא של זכויות המקרקעין וגם בתחומים הסטטוטוריים. כך שהשקלול שאנחנו מציגים מהווה גם את הצד המשפטי וגם את הצד הפרוגרמאתי. בנוסף לזה נעשתה בדיקה כלכלית של המשמעויות שנובעות מכל אחת מההצעות. כל אחת מההצעות נבחנה על בסיס הפרמטרים שמוצגים פה. אני לא אעבור על הכל, אבל בגדול מדובר פה בגודל המגרש, המצב הסטטוטורי, זכויות שיש לרשות המקומית והיא יכולה לתת אותן לרשות השידור, מורכבות הבנייה, לוחות זמנים וכן הלאה. שאם אנחנו בודקים את שלוש ההצעות הרלבנטיות, שאלה לוד, בת ים וקריית אונו, הניקוד הוא סך הכל 86.9 נקודות מתוך 100 בפרמטרים השונים להצעה של לוד, שהיא הטובה ביותר, יש לה את מירב הנקודות. ההצעה השנייה היא הצעת בת ים – 82.2 נקודות מתוך 100, וההצעה השלישית היא קריית

אונו – 77.8 נקודות מתוך מאה. גם בהיבטים הכלכליים שנבחנו על ידי חברת טאסק, יש יתרון של כ-8 או 9 מיליון שקלים להצעה - - -

היו"ר, אמיר גילת: נוספים או שמשוקללים בניקוד?

ברוך בורוכוב: לא, לא, נוספים, לא משוקלל בניקוד, להצעה של לוד. אם אתם רוצים אני יכול לעבור על זה.

היו"ר, אמיר גילת: לא אמרת בעניין תל אביב.

ברוך בורוכוב: תל אביב – בעניין תל אביב הגיעה מכתב מעיריית תל אביב - - -

היו"ר, אמיר גילת: אם זה לא רציני אז - - -

ברוך בורוכוב: סך הכל אין הצעה רצינית מעיריית תל אביב. עיריית תל אביב טענה ברמת העיקרון שהיא לא מקצה קרקע ללא תמורה.

היו"ר, אמיר גילת: בזה נגמר העניין, זה גם לא עונה על ה-RFI.

ברוך בורוכוב: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו תגיד לי, מה הדברים שבולטים בהצעה של לוד לעומת בת ים, ומה בולט בבת ים לעומת לוד.

יואב אשכנזי: אפשר להגיד, ברוך?

ברוך בורוכוב: כן, כן, בבקשה.

יואב אשכנזי: קודם כל המבנה ההיסטורי שעלותו בערך זה 5 מיליון שקלים.

היו"ר, אמיר גילת: בלוד, בעניין העירייה בלוד.

יואב אשכנזי: נושא הארנונה בלוד היא זול יותר.

היו"ר, אמיר גילת: כל זה אתם אומרים לי דברים שנלקחו בחשבון בניקוד, נכון?

יואב אשכנזי: כן. פה הוא מראה לנו את הקטע הפרוגרמאתי, יש גם את הניקוד ברמה הכלכלית במצגת אחרת.

ברוך בורוכוב: אני אעבור על זה ככה בזריזות אולי, אחד אחרי השני.

יעקב בורובסקי: תגיד, עשיתם גם איזה שקלול נוסף? זאת אומרת נניח בכמה זמן שהרשות תצטרך לשלם הסעה לעובדים ללוד - - -

ברוך בורוכוב: כן, זה נלקח בבדיקה הכלכלית.

יעקב בורובסקי: כמה זמן זה?

ברוך בורוכוב: יש פה בבדיקה הכלכלית.

יעקב בורובסקי: כמה זמן?

ברוך בורוכוב: עוד רגע, בואו נעבור על זה.

היו"ר, אמיר גילת: בבקשה, ברוך.

ברוך בורוכוב: בבקשה, בקצרה. גודל המגרש, מדובר פה בין 3.5 דונם – 3.5 דונם בקריית אונו, בבת ים – 4.5 דונם, בלוד – 5.5 דונם. הפרק השני הוא הייעוד. הפרק השני מדבר בבדיקה הוא גם הייעוד, הזמינות של המגרש ואומדן ולו"ז, כמו שאנחנו מעריכים אותו, להוצאת היתר בנייה. כל אחת מההצעות קיבלה ניקוד על פי איזה שקלול של אחוז שיש לאותו פרמטר, כפול השקלול שניתן מ-1 עד 10, וזה שוקלל ונהיה פה ממצה משוקלל כזה לכל אחת מההצעות. בפרק השלישי מדובר על זכויות הרשות במקרקעין וכמה מהר הרשות יכולה להקצאות את הקרקע הזאת לרשות השידור ללא תמורה, כולל משך הקצאת הקרקע. בעניין הזה היו פגישות יחד עם משרד רווה ברשויות המקומיות עצמן, עם היועצים המשפטיים, ראשי הערים, עם מהנדסי הרשויות ויש על זה חוות דעת נלווית בתחום המשפטי. והחלק הרביעי זה הנושא של נגישות, מורכבות הבינוי ומשמעויות לו"ז, נספח הנדל"ן כשבלוד יש פה יתרון שיש עוד שנה אחת נוספת מבחינת לו"ז בנספח הנדל"ן. הפרמטרים האלה הוצגו לעיתונאים.

היו"ר, אמיר גילת: ברור השנה הנוספת, כן? אוקי.

ברוך בורוכוב: השקלול הזה והבדיקה הוצגו לוועד העיתונאים. יש לזה סיכומים וכן הלאה, אבל לפחות מבחינתי ההערה המרכזית שלהם הייתה לסעיף הנגישות. אנחנו התייחסנו לזה, לבדיקה, באופן אובייקטיבי לנושא ככל הניתן לנושא הנגישות, ולאו דווקא נגישות ממקום אחד למקום שני. איפה שזה כן בא לידי ביטוי, חברת טאסק לקחה את קומץ העובדים של רשות השידור, בדקה

איפה כל אחד מהעובדים גר, לקחה את אמצע היישוב בממצה של ממרכז יישוב למרכז יישוב, ועשתה בדיקה כמה קילומטרים הדבר הזה יש תוספת או ירידה בכמות הקילומטרים והשליכה את זה על הסכמי העבודה הקיימים ברשות השידור. זאת אומרת הבדיקה הזאת נעשתה על בסיס כמה תוספת תהיה לעלות של העובדים, על בסיס ההסכמים הקיימים. מבחינת הבדיקה הכלכלית, אתה רוצה - - -

__ערן הורן:__ אפשר להביא את טאסק, אם צריך.

__ברוך בורוכוב:__ רצינו, אז אפשר להביא אותם. אבל סך הכל זה השקלול של ההצעות. אם אתם רוצים עוד פרטים אז אתן.

__יואב אשכנזי:__ חשוב להדגיש שקריית אונו לא עומדת בתנאי הסף.

__היו"ר, אמיר גילת:__ זאת אומרת זה לוד ובת ים.

__יואב אשכנזי:__ זה נשאר לוד או בת ים. קריית אונו יורדת מהפרק.

__יעקב בורובסקי:__ אני בשביל להבין הייתי רוצה לשמוע עוד פעם את החלטת בית הדין, מה בית הדין אמר.

__אסתי אפלבאום:__ למה אנחנו נדרשים.

__מרסיה צוגמן:__ בית הדין אמר ככה: לוד לא בגוש דן. הכוונה של הצדדים הייתה גוש דן. יחד עם זאת, יש משהו בדיני חוזים שקוראים לזה ביצוע בקירוב, ואם לא מוצאים בגוש דן, אז אפשר לעבור ללוד. ולצורך כך הוא החזיר אותנו לעשות בדיקות, הכל בהתייעצות עם העובדים, שהעובדים שיהיו חלק מכל ההליך ו - - -

__יעקב בורובסקי:__ ועכשיו כשנציגים של בת ים הראו בעלת יכולת לצורך הדיון, מה הפרשנות שלך כלפי לוד? שבת ים עוד בעדיפות?

__מרסיה צוגמן:__ יש הפרש של 8 מיליון שקלים, נכון, בין הצעה אחת להצעה אחרת. אז יש כאלה שיגידו שזה הפרש שהוא סביר לעומת התקציב של רשות השידור וכו'. יש - - -

__יעקב בורובסקי:__ כלומר .... הסכם .... ההפרש.

מרסיה צוגמן: נכון, ויש כאלה שיגידו שבשמונה מיליון אתה יכול לעשות אני לא יודעת כמה הפקות וזה המון כסף.

ברוך בורוכוב: אבל השמונה מיליון עומדים בנוסף להפרש בניקוד שיש פה.

היו"ר, אמיר גילת: שמונה מיליון חד פעמי?

ערן הורן: 8 מיליון מהוון לכל התקופה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי.

מרסיה צוגמן: כשעובדים אמרו באופן מפורש שהם יפנו לבין הדין ושניקח את זה בחשבון.

יעקב בורובסקי: אני מסכים. גם אני לא הסכמתי.

היו"ר, אמיר גילת: האם ההליך בוצע כראוי מבחינה משפטית? זאת אומרת אין לנו פה בעיה להגן על ההליך אלא על סבירות ההחלטה?

יואב אשכנזי: שאל אותי, אני ביצעתי את ההליך.

היו"ר, אמיר גילת: אני שואל מבחינת הלשכה המשפטית, אני רוצה לשמוע, מאחר שהיא אומרת שזה יגיע לבית הדין, אני רוצה לדעת שמבחינת הלשכה המשפטית, אם אני אנסח את השאלה שוב, זה היה בהתאם להחלטת בית הדין, אם לא הובנתי כהלכה. לא היה פה עניינים מקצועיים.

יראון רופין: את טענות העיתונאים למעשה אפשר לתמצת אותן לארבע. אחת זה שלטענתם אם בית הדין קבע שיש חלופה אחרת שהיא סבירה, אז לוד מתייתרת. השנייה זה שלוד לא מתאימה מבחינה עיתונאית מכיוון שתל אביב היא המרכז והם בעד מה שקרוב לתל אביב ולא לוד. שלוש, ההבדל של 8 מיליון שקלים, לטענתם, בכל העלות של הרפורמה, של ה-800,000 מיליון, 8 מיליון שקלים זה זניח. והדבר השני הם אומרים, אם אתה משנה את המשקלים של הבדיקה שעשתה חברת תוכן, למשל את המשקל של הנגישות, הוא נתן לזה X אחוזים ואתה נותן על זה Y אחוזים זה יכול לשנות גם את המשקל של הבדיקה ולכן התוצאה תהיה אחרת.

היו"ר, אמיר גילת: האם העיתונאים מודעים לזה שהשעון מתקתק מאוגוסט שעבר? כלומר שאנחנו צריכים בתוך שנה מהיום לפנות את המתחם? האם הם מודעים לזה שאם אנחנו לא פועלים במהירות, אנחנו נישאר לא בלוד ולא בבת ים, אלא על הירח.

יראון רופין: אני רק אומר מה הם אמרו בהיוועצות.

מריסה צוגמן: לא, בעניין הזה הם אמרו. הם אמרו אתם מודעים לזה, ואנחנו לפני בית הדין ואנחנו נעכב את זה עוד יותר. אז תיקחו את ההוצאות האלה בחשבון.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, וגם את משכנם החדש, בשום מקום.

מרסיה צוגמן: הם מצפים - - -

היו"ר, אמיר גילת: הם מצפים שמה?

מרסיה צוגמן: שנעבור לבת ים.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי. בת ים לא יהיה בלוח הזמני הזה.

יעקב בורובסקי: איפה אנחנו עומדים עם דרישות האוצר לתפיסה ... קיימת, לא קיימת. אני יודע שבית הדין אמר .... איזה משתנים נוספים ראשוניים צריך לשים על השולחן כדי ש...

יוני בן מנחם: יש שנה נוספת שאנחנו קיבלנו, אם אנחנו נעבור ללוד, שנה נוספת מבחינת הבנייה, שזה דבר מאד משמעותי, כי כמו שאמר אמיר, הספירה לאחור החלה כבר. כלומר איבדנו כבר שנה אחת, אז אם אנחנו נקבל את ההחלטה עכשיו, אולי עוד נספיק לבנות את זה בזמן.

היו"ר, אמיר גילת: בהתייחס למה ששאלת, בורו, לא הייתה דרישה של האוצר, הייתה בקשה של המדינה על ידי משרד ראש הממשלה, שהיה אז המשרד הממונה גם, שרואה חשיבות רבה בפיתוח העיר לוד. אגב במקום נורמאלי הייתי יכול להגיד שאני מצטרף. קודם כל אני מחליט שאני עובר ללוד, ואחר כך בודק את השער, כמה זה יעלה לי וכו'. פה אני מבין שהתהליך צריך להיות הפוך. אנחנו קודם כל צריכים לבדוק את האינטרס של רשות השידור, אז גם האינטרס של רשות השידור בפערים שהוצגו בפנינו מלמדים על כדאיות ללוד, ובנתונים כפי

שהוצגו. ועל זה הייתי מלביש גם את ההחלטה העקרונית של המליאה וגם את הראייה הציבורית בכלל, שאנחנו כן רואים חשיבות. אני לא מתייחס לזה כדרישה של האוצר. אני חושב שגם רשות השידור עצמה תרוויח הרבה נקודות מזה שהיא לא תשב במקום הנדל״ני היקר ביותר במדינת ישראל פה, אלא תעבור לפריפריה, למרכז הפריפריה החברתית בלוד, ואם אנחנו גם יכולים לשרת דרך זה משימה לאומית חברתית, אז אני חושב שאנחנו צריכים להיות גאים בזה ולא לחפש למה לא. זאת אומרת אני אפילו הייתי מוסיף את זה כעוד קריטריון לניקוד, אם מליאת רשות השידור ראתה חשיבות רבה, אחרי שאני אומר ומסייג שבדיקת הכדאיות הכלכלית הוכיחה שאין נזק, אני כן הייתי מוסיף את זה - - - (מדברים ביחד)

יעקב בורובסקי: שנייה, אנחנו מסוגלים, אני רוצה להבין את הצד המשפטי. נניח שאנחנו מקבלים החלטה על לוד והיא ... אתם מסוגלים להגן על זה?

מרסיה צוגמן: אנחנו לא יודעים מה תהיה התוצאה של בית הדין. זה יכול להיות לטובתנו ויכול להיות לרעתנו.

אסתי אפלבאום: ברור שזה לרעתנו.

יעקב בורובסקי: כלומר, על איזה מהחלופות – בת ים או לוד – קל לכם יותר להגן?

מריסה צוגמן: על בת ים.

היו״ר, אמיר גילת: בת ים אין ויכוח, אתם לא צריכים להגן על בת ים, זה לא יגיע לבית דין.

יעקב בורובסקי: לא בטוח. אם אנחנו מבזבזים כספי ציבור, זה צריך להגיע.

היו״ר, אמיר גילת: מי יגיש?

מרסיה צוגמן: אם יהיה בג״ץ על זה? לא יהיה, כי בת ים זה גוש דן.

אסתי אפלבאום: אז אולי מישהו אחר יגיש תביעה ויגיד שאנחנו מבזבזים כספי ציבור.

מרסיה צוגמן: אבל זה ... כלפי ההתחייבות שלנו ...

יעקב בורובסקי: טוב. אני בשל לקבל החלטות.

היו"ר, אמיר גילת: אסתי?

אסתי אפלבאום: גם אני בשלה.

היו"ר, אמיר גילת: נו? אז את רוצה להביע את עמדתך?

אסתי אפלבאום: שאני אביע את עמדתי?

היו"ר, אמיר גילת: תביעי את דעתך.

אסתי אפלבאום: אני חוזרת על מה שנאמר בכל ישיבות הוועד המנהל ובורו היה פה, שאני סברתי שהיינו צריכים להגיש ערעור על ההחלטה של בית הדין כבר מיד, ולא לתת לבית הדין לקבוע ולא שנגיע למצב הזה, ואני כבר לא רוצה להגיד כמה כסף ההתעכבות הזאת לקחה לנו וכמה כסף אנחנו משלמים ליועצים חיצוניים ולחברות חיצוניות, וכל הסאגה הזאת, הבלתי זה, לאור זה שלא הגשנו ערעור - - -

יעקב נווה: בכל קדנציה זה קורה.

אסתי אפלבאום: ולא מיצינו את כל האפשרויות המשפטיות שלנו, אני מציעה, אי לכך ובהתאם לזאת – אני בדעה שבכל מקרה צריך איזה סוג של החלטה של מדיניות. אני זכרתי שהעובדים אמרו שאם סגרו איתם בהסכמים, הם ירדו מהעניין של ההתנגדות למעבר ללוד. זה מה שאני זכרתי. אני בכל מקרה חושבת שתשעה מיליון שקלים זה לא כסף שבתרגום חופשי הולך ברגל.

יוני בן מנחם: הוא נוסע ללוד.

אסתי אפלבאום: כן, הוא נוסע ללוד. אני גם כדעתך חושבת שיש משמעות ללוד. כמובן שאם אופציית בת ים הייתה משתווה, כאילו מה אני אומרת? מבחינת סבירות, אם אופציית בת ים הייתה משתווה לאופציית לוד, היה הרבה יותר פשוט לקבל את ההחלטה ולומר – על אף החשיבות הלאומית וכדומה, מבחינת השיקולים הכלכליים, מבחינת היכולת שלנו לשקול, אז אני לא חושבת שהייתה בעיה. אבל מאחר שיש פער בין אופציית בת יד לאופציית לוד, ודרך אגב, כבר ניתנה התחייבות רשותית לקטע של לוד, למיטב זיכרוני, אני מקווה שהשופט מודע לזה, להתחייבות השלטונית שניתנה למעבר ללוד.

מרסיה צוגמן: איזה התחייבות שלטונית?

אסתי אפלבאום: סליחה? זה חתום.

יוני בן מנחם: הסכם המימון.

מרסיה צוגמן: אבל זה לא חובה לעבור ללוד.

אסתי אפלבאום: מה זאת אומרת? מה, הרשות יכולה לחתום על הסכמים וזהו?

מרסיה צוגמן: בהסכם זה לא כתוב.

חנה מצקביץ: הוא לא דיבר על לוד. (מדברים ביחד) הוא לא דיבר על לוד.

ערן הורן: ההסכם נותן תמריץ, לא, שנייה. האזכור היחיד של לוד זה התמריץ של שנה נוספת להישאר פה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא, לא, היא גם מציעה את לוד. כתוב שהמדינה מציעה את לוד.

ערן הורן: בזה של פברואר.

היו"ר, אמיר גילת: נכון.

אסתי אפלבאום: תקשיבו, אם נלך על פי פרשנותו של א. ברק, התחייבות שלטונית יש לה כל מיני משמעויות. היא יכולה להיחתם ומאחר שגם ברק מפרש חוזים שלא כתובים, יש גם התחייבות שבעל פה ויש התחייבות שבהתנהגות, ויש סוגים שונים של התחייבות. מבחינתנו הטקס בלוד וההצהרה בלוד, הציעו לא הציעו, אל תגידו שלא. לא היינו בוחנים את לוד הרי אם לא הייתה התחייבות. זה לא היה מגיע לכזה הסכם. פתאום עכשיו לוד לא התחייבות? על כל טענה, על כל טיעון משפטי שיבוא מפה, אפשר להביא טיעון משפטי משם ואני בטוחה שיהיו כל מיני אזרחים שגם כספי רשות השידור יקרים להם ועל ה-9 מיליון שקלים ימצאו תמיד חובבי התובענות הייצוגיות, ישמחו פה להגיש תביעה. אז זו דעתי בכל מקרה, ואני סבורה שאם אנחנו זקוקים להגנה משפטית תומכת כדי לתמוך בהחלטה, ואני לא יודעת מה כאן החברים החליטו, אז נעשה הצבעה, ואם אנחנו מראש הולכים להרים ידיים, אז שיאמר חזק וברור, כמו שנאמר. זו דעתי.

היו"ר, אמיר גילת: בורו.

יעקב בורובסקי: אני כזכור דרשתי לערער ודעתי לא התקבלה אז ודרישת הערעור הייתה מנימוקים עקרוניים. משההחלטה הפכה לחלוטה, ותוצאות הבדיקה מובאות כאן לפנינו, אני חייב להודות שהפער של 8 מיליון שקלים, ככל שהוא נשמע מספר גדול, הוא מתאזן בהוצאות נלוות אחרות והוא גם מתאזן בעניין התוכן. כלומר אין ספק שבת ים קרובה יותר למרכז מאשר לוד, והיה נכון ברמה הקונספטואלית, שרשות השידור תהיה במרכז תל אביב. זאת אומרת המיקום הקלאסי הוא פה, הפחות טוב הוא בת ים והעוד פחות טוב הוא לוד, ועדיין לוד טובה ובת ים טובה. לכן, העמדה שלי היא שאם אנחנו ופה באמת אני זקוק לחוות דעת משפטית, אם אנחנו מצווים להסתכל על הצד המשפטי, משום שזה החלטה חלוטה, אני לא הייתי עושה פלסתר מההחלטה שלנו, ובוחר בבת ים. אם יש יכולת להגן בצורה יותר מאשר סבירה, כי הרי כבר הלכנו לבית הדין ובית הדין אמר את דברו והוא החזיר אותנו להצעה הזו. עכשיו, משעשינו בדיקה, אם הייתה חלופה נניח נוסח תל אביב, אז היינו במצב מסוים. אבל משיש כרגע חלופה והיא נאמדת בסכום כסף שמתי שהוא יכול להתקזז דרך - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה לא מדויק. יש כסף שמצטרף לניקוד גבוה יותר ללוד.

יעקב בורובסקי: אם יש סכום כסף שהוא מתי שהוא יכול להתקזז כהוצאות נלוות, משום שברור שהוצאות הרשות תהיינה גבוהות יותר מלוד מאשר בבת ים, מבחינת נסיעות, מבחינת מוניות, מבחינת הרבה דברים אחרים - - -

אסתי אפלבאום: אבל זה שוקלל בפרמטרים.

יעקב בורובסקי: בסדר, בסדר .

עודד ברגר: לפני 10 שנים. אפשר לעשות גם 20 שנה.

יעקב בורובסקי: ועדיין, חברים, אבל עדיין יש לנו החלטה של בית משפט. בא בית הדין, אני סברתי אז ודעתי לא התקבלה, אבל כרגע משדעתי לא התקבלה, ובסופו של דבר זה המצב, נראה לי שלא תהיה לנו בסוף איזו שהיא ברירה, אלא אם כן תהיה חוות דעת שתדע להגן על ... בצורה יסודית.

היו"ר, אמיר גילת: חנה, כן.

חנה מצקביץ: אני רוצה לומר כך: קודם כל בנושא של הערעור לא התקבלה החלטה ואנחנו לא יודעים גם מה היה קורה בערעור. זה גם היה לוקח הרבה זמן, אני לא בטוחה, אני חושבת שההליך שעשינו היה יותר מהיר מערעור, שהיה יכול גם לקחת שנים. בית המשפט לא עובד לפי לוחות הזמנים שלנו. אבל אני חושבת שהכל תלוי בהחלטה שלכם ובשקילת הדברים. אתם צריכים לשים את הדברים הרלבנטיים לצורך שקילתם. יש דברים שהם נחמדים, הם נראים נחמד, הם נראים טוב, שאנחנו פועלים לפי איזו שהיא מדיניות של הממשלה לקדם אזורים אחרים, אבל זה פחות רלבנטי מבחינת רשות השידור. אז אתם צריכים לעשות לכם איזו שהיא עבודה, ולכתוב את הפרמטרים – מה עומד מול מה - - -

אסתי אפלבאום: סליחה, לא דובר רק על החלטת הממשלה. סליחה, ההנהלה - - -

חנה מצקביץ: רגע, רגע, אני לא סיימתי.

אסתי אפלבאום: הצוות המקצועי הציג את העדיפות שלו, הוא לא - - -

חנה מצקביץ: אוקי, בסדר, אז אתם צריכים לשקול כל דבר ולראות בסופו של יום, כי כבר אמר בית הדין – הוא לא כבל אותנו. בית הדין לא כבל אותנו בהחלטה שלו. בית הדין השאיר איזה מרווח של שיקול דעת, שזה תלוי בסבירות של ההחלטה שלכם, ואתם צריכים לשקול את הדברים באופן של הסבירות, ואם תקבלו החלטה שהיא סבירה, אפשר יהיה להגן עליה. אם תקבלו החלטה מופרכת – אי אפשר יהיה להגן עליה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. אז אני, בהמשך להצעתו של בורובסקי, אני מבקש, וכבר היה לנו ניסיון טוב עם עורך דין אחר, של הפרמטרים שאנחנו צריכים לשקול, חוות דעת מלומדת. אני מבקש לייצר חוות דעת דומה לגבי המעבר ללוד, לאור החלטת בית הדין כמובן, לאור התכנית העסקית שהוצגה בפנינו על ידי ההנהלה, ואז אנחנו נזמין אותו לדיון ונעשה דיון דומה במשהו לדיון שעשינו בהקשר אחר, ונקבל את ההחלטה על סמך הפרמטרים שאנחנו צריכים לשקול, שינחו אותנו

בדיוק מה זה סביר, מה זה לא סביר, מה עדיפות גבוהה, מה עדיפות נמוכה, וכך נוכל לקבל את ההחלטה. באותה הזדמנות גם ביקשתי את רשימת כל עורכי הדין שנמצאים במאגר.

חנה מצקביץ: העברנו לכם, וזה מפורסם גם באתר של רשות השידור.

היו"ר, אמיר גילת: אז את יכולה לחסוך לי את העיון באתר ולהביא לי?

חנה מצקביץ: ואפשר לדעת לאיזה צורך?

היו"ר, אמיר גילת: כי אני רוצה לראות אותה. זה סודי? אם זה באתר אז זה לא סודי.

חנה מצקביץ: שום דבר לא סודי אצלנו. אנחנו מתנהלים בשקיפות.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, יפה, אז אני מבקש את הרשימה.

חנה מצקביץ: שום דבר לא סודי.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. נושא הבא – המבנה הארגוני.

יעקב בורובסקי: סליחה, אני מתנצל. אני מבקש, אמרתי את זה גם בישיבות הקודמות, אני אגיד את זה גם בוועדת ביקורת, לא לגעת ולא לעשות הפרה, ראיתי ששום דבר לא השתנה לגבי הביקורת, אז לא לעשות שום הפרה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא נדון בזה.

יעקב נווה: אני תומך בדברים שאומר בורובסקי.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. לגבי המבנה הארגוני, תישאר חמש דקות. אנחנו בפעם שעברה קיימנו דיון על המבנה הארגוני. אני רוצה שהדברים יהיו ברורים, היו כמה דברים לא ברורים, הייתה גם הערה נכונה - - -, אה, כן, כן. יעקב, אם אתה מבריז אני מבריז.

יעקב נווה: אתה מבריז?

היו"ר, אמיר גילת: אם אתה לא חוזר. (מדברים ביחד). טוב, לגבי המבנה הארגוני, הייתה גם הערה נכונה של מרסיה, גם אני לא חשבתי בנוח מהדרך שבה התקיים הדיון בפעם שעברה, וכדי שהדברים יהיו ברורים - - -

חנה מצקביץ: אבל גם היום זה אותו דבר.

מרסיה צוגמן: מה, רק עם שני חברים? אתה לא יכול לאשר משהו קריטי כזה עם שני חברים.

היו"ר, אמיר גילת: אבל הדברים האלה אושרו כבר כמה פעמים. אמרתי על זה גם - - -

חנה מצקביץ: יש גם שינויים, הכנסתם שינויים. הרי אתם לא - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אין פה חבר שלא יודע על השינויים. אני אומר מבחינת הפרוטוקול, מבחינת ההתנהלות - - -

חנה מצקביץ: צריכים להיות גם המנהלים שנוגעים לכל דבר ועניין.

היו"ר, אמיר גילת: אם יש שאלה, אז אנחנו, סליחה, במבנה הארגוני הזה אנחנו דשים בו כבר שלוש שנים. אמרתי את זה גם בישיבה הקודמת. אלף אני לא הולך לאשר עכשיו את כל המבנה הארגוני, יש חלקים ש - - -

חנה מצקביץ: אנחנו לא דשים בזה ש - - -

היו"ר, אמיר גילת: בסדר.

חנה מצקביץ: זה אושר והכנסתם שינויים ובשינויים האלה צריך לדון.

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, אין פה שום-, אז אנחנו נדון בשינויים, בדיוק ככה.

חנה מצקביץ: עם שני חברי וועד מנהל, זה קצת-, אין לך קוורום אפילו.

היו"ר, אמיר גילת: היה לי קוורום בפתיחת הישיבה.

חנה מצקביץ: נו, אז מה?

היו"ר, אמיר גילת: בסדר.

חנה מצקביץ: זה לא ראוי.

היו"ר, אמיר גילת: אז מה כן ראוי?

חנה מצקביץ: אתה יודע יפה מאד.

היו"ר, אמיר גילת: אז מה ראוי, לדחות את זה? נדחה את הדיון, אוקי.

מרסיה צוגמן: צריך ל . . .

חנה מצקביץ: כן, ולהגיד מה הולך להיות השינוי.

היו"ר, אמיר גילת: תאמיני לי שהודעתי.

חנה מצקביץ: להודיע מה הולך להיות השינוי, על מה צריך לדון, כדי שאנשים יידעו, זה לא - - -

היו"ר, אמיר גילת: את זה הם יודעים.

חנה מצקביץ: את זה הם יודעים?

היו"ר, אמיר גילת: כן, כיוון שדיברנו על זה גם בפעם שעברה. אני רוצה להגיד ככה, במבנה הארגוני יש-, מותר לי לדבר בלי לקבל החלטות, נכון? המבנה הארגוני רחוק מלתאר את רשות השידור כפי שאני הייתי רוצה שתראה רשות השידור בעוד עשר שנים. אבל יש לנו אילוצים של הרפורמה ושל ההסכמים ושל דברים אחרים, ולכן אני חזרתי והדגשתי, ואני עכשיו מדקלם דברים שאני הקדמתי גם לפני שלוש שנים במליאה הקודמת ובוועדות הקודמות. יש לנו סיכום, יש פה הבנה שהמבנה הארגוני החדש יידון מחדש בתוך שנה גם עם אגודת העיתונאים וגם אם צריך עם ההסתדרות, למרות שזה נראה לי פחות בעיה, מפני שאף אחד לא יודע איך הארגון הזה שקוראים לו רשות השידור יתנהל אחרי הרפורמה, עם 1,275 עובדים במקום 1,900 וזה מחייב דברים אחרים. לכן מה שעשינו, שמי לי בבקשה את העמוד הראשון הראשון. מבט מלמעלה. מה שניסינו לעשות זה קודם כל להדגיש את התוכן שהוא במרכז ההוויה של רשות השידור. כשאני ראיתי את המבנה בפעם הראשונה לפני שלוש שנים היה מתחת למנכ"ל – סמנכ"ל שיווק, סמנכ"ל משאבי אנוש, סמנכ"ל טכנולוגיות, ומתחתיהם מנהל ערוץ

1, מנהל קול ישראל והמדיה בערבית. אני ביקשתי בו במקום לעשות את השינוי ושהתוכן, בכל דרך אפשרית, כולל בכל צבע אפשרי, יהיה במרכז הליבה, שכל מי שמסתכל על המבנה הארגוני יבין שזה גוף שמייצר תוכן. ותומכי הלחימה אני מכנה אותם כרגע, כל הסמנכ״לים שאמרתי, הזזנו למטריצה צדדית, מתואמים על ידי המשנה למנכ״ל, כפופים למנכ״ל, שעוסקים בכל העניין של הניהול השוטף של הרשות שאינו תוכן. אז זה כבר קרה בפועל, כי כמו שאתם יודעים בחרנו משנה למנכ״ל והדברים האלה כבר קורים בפועל, כולל פונקציה חדשה של סמנכ״ל שיווק ואסטרטגיה שלא היה. וגם פה, ואני מדבר על דברים שכבר נידונו, אני חוזר ואני אומר במליאה הקודמת, שתפקיד סמנכ״ל גבייה מתבטל וייטמע בתוך אגף הכספים החדש, ופה גם באה ההחלטה שגם היא כבר הוצגה בכל הפורומים האפשריים, הנוכחיים והקודמים, של הפיכת המוקד הטלפוני שאנחנו צריכים להקים, ושעליו סוכם במסגרת הרפורמה כמוקד של שירות לקוחות. זה באשר למבנה הארגוני בכללותו, המבט מלמעלה. באשר לטלוויזיה, בדיונים שנערכו בעת האחרונה בין ההנהלה לאגודת העיתונאים, סוכם המתווה של השארת המצב על כנו, למעט שינוי מינורי, שזה תפקיד של אסטרטגיית שידור ורכז מערכת למבט, כל מיני דברים מהסוג הזה, כשגם הם כבר דווחו לא פעם ולא פעמיים ולא שלוש. בתוך המבנה של הטלוויזיה יש גם סיכומים עם ההסתדרות, שאפילו הם מופיעים כבר כנספח בהסכם עם ההסתדרות, אבל אין לנו בכלל יכולת לגעת בהם. רדיו, לא בוצעו לעניות דעתי שום שינויים מאז הצגת הדבר הזה. לכן בגדול המבנה הזה הוצג, יש שינויים כאלה ואחרים בתחומים שונים. בתחום השיווק והאסטרטגיה היה ניסיון לעשות שינוי. אני מדגיש שאנחנו לא קיבלנו עוד את ההחלטה, אנחנו עושים תהליך מקדים לדבר הזה ואז נקבל את ההחלטה הסופית בעניין הזה. לא היום, ממילא לא התכוונתי היום. יש עוד את הדיון הפתוח שלא ייסגר היום לגבי הלשכה המשפטית, הביקורת. נדמה לי שזהו, בהקשר הזה.

<u>מרסיה צוגמן:</u> זה אותו מבנה כמו המבנה שהיה.

<u>היו״ר, אמיר גילת:</u> כן, אני לא העמדתי את זה היום לדיון. אני לא התכוונתי לסיים היום את הדיון. התכוונתי לאשר היום את הטלוויזיה ואת הרדיו

כהלכה, בהתאם להערה שלך, כדי שאנחנו נוכל לשחרר לאוצר מבנה מאושר של המדיות, וזהו. כל שאר המבנה לדעתי אין בו שינוי מאז קדמת דנן, מאז התחלתי להתעסק עם המבנה הארגוני לפני שלוש שנים בערך. זהו. אבל אנחנו לא נדון בזה.

חנה מצקביץ: כדי שנבוא מוכנים לדיון, אנחנו מבקשים לקבל את ההצעה שלכם מראש.

היו״ר, אמיר גילת: איזו הצעה?

חנה מצקביץ: אתם אומרים שאתם רוצים לדון בשינויים בלשכה המשפטית ובביקורת, אז אנחנו רוצים לקבל מראש את הדברים.

היו״ר, אמיר גילת: אני לא אמרתי בשינויים, אמרתי לדון על הלשכה המשפטית ועל הביקורת.

חנה מצקביץ: אה.

היו״ר, אמיר גילת: לא אמרתי שינויים.

חנה מצקביץ: אבל אם אתם יודעים מה אתם רוצים.

היו״ר, אמיר גילת: לא. יכול להיות שכשנעשה דיון נשמע אותם.

מרסיה צוגמן: אבל יש דברים בטלוויזיה שלא מסתדרים. המספור לא מסתדר. צריכים לבדוק עוד פעם את המספרים.

היו״ר, אמיר גילת: אני ביקשתי שתעשה בדיקה כזאת. לעניות דעתי היא נעשתה.

מרסיה צוגמן: כן, וגם יש דברים שפעם כתוב דובר, פעם כתוב יועץ תקשורת, לא מבינים אם זה אותו אחד, אם זה משהו אחר. יש גם שבזה של הטלוויזיה לא יודעים מה רמת השכר, כמו שיש בכל האחרים. בכל האחרים כתוב מי יהיה מנהל מערך, מי יהיה מנהל חטיבה, מי יהיה מנהל מחלקה.

היו״ר, אמיר גילת: בסדר, יראון - - -

מרסיה צוגמן: וזה חשוב גם כשאתה פונה לאשר את המבנה, אז לאשר גם את רמת התקן.

היו״ר, אמיר גילת: בסדר.

איתנה גרגור: אין התאמה גם באסטרטגיית שיווק. בשקף אחד כתוב 12, בשקף אחר כתוב 14.

מרסיה צוגמן: כן.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, מה שאני מבקש, יראון, תעבור בבקשה על המבנה הארגוני. העמוד שמרסיה התייחסה אליו בטלוויזיה הוא עמוד שהוא תולדה של המשא ומתן של הימים האחרונים עם אגודת העיתונאים ולכן הוא לא הספיק להיכנס למסגרת הגרפית האחידה של המבנה הארגוני, כפי שבזמנו הוכן על ידי פילט. אז הרווחת עוד זמן, קחו את הדבר הזה ותציירו מבנה ארגוני. תתאימו גם את הטלוויזיה לגרפיקה ולמספור של כל הרשות, ואנא, באחריותך, תביא לנו לדיון הבא בוועד המנהל מבנה ארגוני סגור, כפי שההנהלה מציעה אותו, ואנחנו נפיץ אותו מראש לכל הגורמים ונקיים את הדיון בהחלטה.

איתנה גרגור: שקף אחד כללי של כל המבנה הארגוני.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר. מחר אנחנו יושבים על זה. אוקי, נושא עדכון נוהל העסקת משתתפים מהחוץ בתוכניות הרדיו והטלוויזיה, מי ביקש את זה, ערן?

ערן הורן: השינוי הוא שינוי אחד קטן. הנוהל הזה הוא נוהל שבעצם מגדיר אפשרות להעסיק פרילנסרים, הוא היה חלק מהסכם המימון, הממונה על השכר עבר עליו, אתם אישרתם אותו, ויש בקשה להעסיק בעל תפקיד אחד גם בדרך הזאת, תחת כל התנאים של עד שמונה חודשים וכל מה שיש שם, וזה שד... פה.

היו"ר, אמיר גילת: זאת אומרת להוסיף לנוהל - - -

ערן הורן: להוסיף לרשימה.

היו"ר, אמיר גילת: זה מתואם על ידי כל גורמי ההנהלה?

אסתי אפלבאום: כן, זה גם אושר, נכון?

מרסיה צוגמן: כן, כן, זה כבר היה מזמן. אני חשבתי אפילו שזה כבר היה בוועד המנהל.

אסתי אפלבאום: אושר, הלאה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, אנחנו מאשרים. דבר נוסף שלא קשור לפעילות ... ישיבת שיווק ואסטרטגיה, אנחנו מתכוונים למכרז בנוגע ליחסי ציבור, מכרז לקבלן חיצוני. המנכ"ל דיווח כאן בחודש אוקטובר על הכוונה להפסיק את העסקת משרד יגאל גלאי ומאז לצערי המכרז לא יצא אל הפועל. אנחנו סבורים שיש לפצל את האופי של השירות שמקבלת הרשות מקבלנים חיצוניים בהקשר הזה. קרי: משרד אחד שייתן מענה למשברים התקשורתיים שבהם אנחנו חשופים, מדיניות ההנהלה, מדיניות המוסדות, כל הדברים שלא קשורים לתוכן עצמו, ולכן צריך להוציא מכרז שנקרא לו ייעוץ תקשורתי להנהלה ולמוסדות, שאחד הפרמטרים הבולטים של נותן השירות יהיה ניסיון והתמחות בניהול משברים, ב... תקשורתית, כן? בניהול משברים. זה לעומת מכרז אחר שצריך לצאת, בהקשר של תקשורת שיווקית בתחום התוכן, והמשרד הזה יצטרך לתת לרשות סיוע בכל הנושא של שיווק התוכן. אמרתי את זה בפורום אחר גם. כשאנחנו מדברים על שיווק תוכן, הכוונה היא לא רק להוציא הודעה לעיתונות על זה שעולה היום שומרי הסף. אנחנו צריכים, החברה מייעצת לנו תצטרך לקחת את הנתונים אחד לאחד, ולבנות אסטרטגיה תקשורתית סביב כל אחד מהמוצרים האלה, ואני קורא להם בכוונה מוצרים, בשפה של השיווק, כדי לבנות עולם שלם של עשייה. וכשאני מדבר על תכנית חדשה שעולה, צריך לתקוף אותה מה שנקרא היום 360 מעלות, פעם אחת גם בהודעות לעיתונות, אבל אני בכוונה אומר את זה, זה לא החלק הארי, זה גם ארגון יחסי ציבור, אירועים. אני לא מבין אף פעם למה חטיבת התכניות בטלוויזיה היא זאת שמארגנת את אירועי הקרנות הבכורה. הם יודעים לעשות תכנים, הם לא יודעים לעשות אירועים, והפילו עליהם את המשימה הזאת. אני חושב שצריך להיות גורם ברשות שההתמחות שלו היא שיווק, יחסי ציבור. עוד פעם, זה לא רק הודעות לעיתונות, שאני לא אובן לא כהלכה. אני אומר אפילו הודעות לעיתונות זה החלק המינורי של הדבר הזה. פרסום במדיה הדיגיטלית, פרסום חוצות, כל האמצעים שאנחנו יכולים להאדיר ולהביא את המוצרים המצוינים שלנו למודעות הציבור הרחב. ולכן זה צריך להיות עולם אחר, והמכרז היום כפי שנותן השירות היום נותן אותו, הוא לא בנוי נכון, כי הוא בנוי מהכל ביחד ואני לא מדבר כרגע, זה לא טענה,

זו עובדה. ולכן, בעידן של היום, כשאנחנו נמצאים במתקפה תקשורתית כשזו, אני חושב שצריך להפריד את זה. אני מבקש להנחות את ההנהלה להוציא לאלתר את המכרז הראשון לייעוץ תקשורתי להנהלה ולמוסדות. במקביל, בכל לוח זמנים, כמובן שכמה שיותר מהר גם טוב, צריך להוציא את המכרז השני של התקשורת השיווקית. זה לא קשור למבנה הארגוני, כן? זה רק בא במקרה אחרי זה. וזהו, אסתי, את רוצה לעזור לי במשהו ששכחתי? עכשיו אני מבקש גם במיוחד מהלשכה המשפטית לבדוק את האפשרות לעשות מכרז זריז. אני יודע שכשהאוצר נקלע למשבר תקשורתי, הם תוך שבוע - - -

חנה מצקביץ: אבל זה לא בעיה של הייעוץ המשפטי. אנחנו לא עושים מכרזים. כשהיחידה הצורכת פונה אלינו ואומרת מה צריך לעשות – אז מתחילים להתקדם. אבל אנחנו לא מפעילים את המכרז, לא עושים מכרז יש מאין.

היו"ר, אמיר גילת: אני אמרתי, אני ביקשתי שאם יש אפשרות שלכם לתרום לכך שהמכרז יזורז - - -

חנה מצקביץ: אנחנו תורמים בכל הדברים, בהחלט.

היו"ר, אמיר גילת: אני רוצה ספציפית שיתרמו בנושא הזה ש - - -

חנה מצקביץ: אנחנו תורמים בכל מה שאנחנו יכולים, במידת האפשר.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אבל את לא יודעת עוד מה. לבדוק את האופציה למשל להוציא עכשיו שלוש הצעות. מאחר שאנחנו כבר בחצי שנה, יכול להיות שעד סוף שנת 2013 מספיק לנו רק 50,000 שקלים להתקשרות הזאת.

חנה מצקביץ: שיפנו אלינו. אנחנו לא יכולים להגיד לכם. תפנו אלינו ותגידו מה האפשרויות שלכם.

היו"ר, אמיר גילת: אז בסדר, אני רק ביקשתי ש - - -

חנה מצקביץ: האם ההצעה לא תעלה יותר מ-50,000 שקלים, לא אנחנו צריכים להמציא את זה. זה צריך לבוא מכם ואז ננסה למצוא את הפתרונות, אבל אנחנו לא יכולים - - -

היו"ר, אמיר גילת: כן, שלומי.

שלומי קיים: רק שאלה לי בבקשה, כדי שנדע איך להתנהל. המכרז שהגיע לקו סיום גם אחרי כל הליטושים עם הלשכה המשפטית בנושא התוכן השיווקי - - -

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי בפורום אחר היום, שאני חושב שהעבודה שנעשתה לא נעשתה לריק. פשוט תיקחו את המכרז שיצא, תמחקו מתוכו את מה שלא רלבנטי.

דובר: יש הנחיות מפורטות.

יוני בן מנחם: דווקא את זה נביא לוועד המנהל .

חנה מצקביץ: מה זה תוכן שיווקי?

שלומי קיים: שיווק המוצרים. (מדברים ביחד) לצורך העניין יחסי ציבור פר אקסלנס.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, המנכ"ל ירחיב על זה.

שלומי קיים: עוד הערה קטנה ברשותך, גם עניין שדובר עליו קודם לכן, הסיכום שהיה לנו עם יואב גינאי, שלמעשה שיווק יחסי הציבור לתוכן, ירכז אצלנו ובאופן אחיד לעבוד עם ההפקות, כי כיום - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא הבנתי, ולא הבנתי למה זה רלבנטי. למה זה לפה?

שלומי קיים: הרי אמרת מקודם שלמעשה כל הפקה מארגנת את ההקרנה שלה ומטפלת כביכול באירוע הזה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לא אמרתי כל הפקה. אמרתי שחטיבת התכניות היום, פעמים רבות עוסקת בארגון כנסים. אמרתי שזה לא נראה לי שזה תפקידה. צריך להיות גורם מקצועי שיארגן כנסים ואירועי יחסי ציבור.

שלומי קיים: נכון.

היו"ר, אמיר גילת: אז מה השאלה?

שלומי קיים: ברגע שהתקציב, הרי דיברנו על בין 4% ל-6% ש - - -

היו"ר, אמיר גילת: זה לא מדברים על תקציב כרגע. אנחנו מדברים כרגע על מכרז לחברה.

שלומי קיים: אוקי.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, תודה רבה.

יראון רופין: מה עם נוהל הארכת שירות?

יוני בן מנחם: אה, זה כן, יש הצעה.

היו"ר, אמיר גילת: טוב. פעמים רבות דיברנו כבר על הנושא של הארכת שירות. ביקשנו לגבש קריטריונים, אז בבקשה.

יראון רופין: אנחנו גיבשנו נוהל שמבוסס על התקשיר, ועשינו את זה בשיתוף העוזר שלך, כדי שזה יהיה מקובל. גם על התקשיר, גם על הדברים ש - - - (מדברים ביחד)

אסתי אפלבאום: לא ראיתי את הנוהל, הוא לא פה.

היו"ר, אמיר גילת: תראה לנו רגע את הנוהל. תגיד בינתיים את העקרונות.

יראון רופין: העקרונות מבוססים על התקשיר בהתאמה לצרכים המיוחדים של רשות השידור, כאשר זה מותנה בשני דברים. אחד, כאשר רלבנטי ורוצים להאריך שירות לעובד מנהל, צריך במקביל לפרסם מכרז אשר רלבנטי.

אסתי אפלבאום: תסבירו לי מה זה הארכת שירות.

היו"ר, אמיר גילת: גמלאי שמגיע לגיל - - -

יראון רופין: מעבר לגיל פרישה חובה על פי חוק. זאת אומרת אם רוצים להאריך לבן אדם את השירות אחרי גיל 67 ועד גיל 70 - - -

אסתי אפלבאום: אבל אנחנו צריכים להוציא החוצה אנשים, אז למה אנחנו מאריכים? אלא אם כן הוא פורש, אז מעסיקים אותו אחר כך על - - -

יראון רופין: אסור.

מרסיה צוגמן: אפשר, למה אסור? אם הוא לא פורש בתנאים מועדפים – אפשר.

יראון רופין: לפעמים יש צרכים מיוחדים שרוצים להעסיק כמו טאלנטים מיוחדים, מישהו שהתכנית מזוהה איתו, מישהו במקצוע ייחודי. (מדברים ביחד). רגע, דקה, קשה לדבר בסטריאו. הנוהל מאפשר לנו. לא חייבים. הוא נותן לנו אופציה חוקית להאריך, וזה מקובל במדינה ומבוסס על התקשיר. לפי הסעיפים של התקשיר זה הנוהל שאנחנו מציעים.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני אענה לך. אנחנו בתקופה האחרונה קיבלנו מספר רב של בקשות מההנהלה להארכת שירות של אנשים שפרשו, ואין לי טענה וחצי טענה נגד הדבר הזה, אבל אני חושב שחובתנו לוודא, וההנהלה פה שיתפה איתנו פעולה, לוודא שיש קריטריונים מוגדלים להארכת השירות, כשאני אמרתי גם בישיבה הקודמת שדנו בנושא הזה, אני חושב שאנחנו צריכים להמעיט ככל האפשר, אנחנו צריכים להצעיר את הרשות.

אסתי אפלבאום: כמה יש לנו בהארכת שירות עכשיו? נכון להיום?

יראון רופין: פחות מ-10 הייתי אומר.

אסתי אפלבאום: שנמצאים בהארכת שירות?

יראון רופין: כן.

אסתי אפלבאום: וכולם טאלנטים?

יראון רופין: יש כמה מנהלים בכירים, אבל הרוב טאלנטים.

אסתי אפלבאום: ולכולם הפנסיה תקציבית?

יראון רופין: כרגע כן, אבל עוד מעט הם יהיו זן נכחד.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני אקריא את הקריטריון, אנחנו כבר דנו בזה. רגע, אני רק מייצג פה גם את גאולה, ש - - -

יראון רופין: אין לזה משמעות. מה זה משנה לך המקור של הפנסיה?

היו"ר, אמיר גילת: שנייה רגע, יראון. אני מייצג פה גם את גאולה ובזמנו דיברתי איתה וגם היה פה דיון שהיא השתתפה בו. אני חושב שכל הנושא הזה, כפי שהונח לפתחנו, מגלם בעיה אחרת שאנחנו נתקלים בה השכם והערב וזה תכנון לטווח ארוך. זאת אומרת לא פתאום קם בן אדם ומגיע לגיל 67. יודעים את

זה לפחות 66 שנה מראש. ולכן, מה שמחייב אותנו, את הרשות, זה להיערך מבעוד מועד לפרישה הצפויה של אותו בעל תפקיד, והזכרתי דוגמא ספציפית, לא נכנס פה לשמות, אבל בגלל אופי התפקיד ואני מדגים את זה שוב, הבקשה להארכת שירותו של סמנכ"ל הגבייה, שהיה אמור לפרוש ב-31 במרס, הוגשה לנו ב-6 במרס. אני חושב שזה לא נכון ולא משאיר לנו הרבה ברירות, נגיד את זה בלשון עדינה, שתוך שלושה שבועות אנחנו - - -

__מרסיה צוגמן:__ ואתם אישרתם ביום שישי מישהו שהיה אמור לפרוש ביום שבת.

__היו"ר, אמיר גילת:__ כן, לכן אני אומר, אני מבקש לתקן את הדבר הזה והנוהל הזה בא להסדיר את זה. הנוהל הזה צריך להגיד, ואני עוד לא קראתי, הוא צריך להגיד את הדברים הבאים: אחד, הבקשה תוגש חצי שנה מראש לפחות. זאת אומרת אין יותר בקשות שהן ברגע האחרון. אנחנו נעשה תקנות מעבר לגבי הבקשות שהוגשו לנו עד היום, וזה יהיה עניין של דברים רלבנטיים. אבל חייבים חצי שנה מראש. דבר שני זה - מול האישור של הוועד המנהל כבר יוצא למחרת היום המכרז. כלומר, יחד עם אישור הבקשה להארכת השירות - - -

__יוני בן מנחם:__ רק בתפקידים שיש בהם מכרזים.

__היו"ר, אמיר גילת:__ ברור, רגע.

__אסתי אפלבאום:__ במספרים של האוצר, העשרה האלה נניח לא נלקחו בחשבון בפרישה הטבעית?

__מרסיה צוגמן:__ אם הוא לא פרש אז הוא לא נלקח.

__אסתי אפלבאום:__ לא, אבל כשאתם עשיתם את חישובי הרפורמה - - -

__צביקה צימרמן:__ לא נלקחו, זה מה שאמרנו. אם האריכו לקריין בכיר, אז הוא לא נספר.

__אסתי אפלבאום:__ לא, לא, לא, לא, זה לא ככה.

__היו"ר, אמיר גילת:__ אסתי, זה בא על חשבון מישהו אחר.

אסתי אפלבאום: יפה, זה בא על חשבון מישהו שאנחנו צריכים לקלוט.

היו"ר, אמיר גילת: כן, אסתי, כן. שנייה רגע אסתי, קטעת אותי באמצע, אני רוצה שזה יהיה ברור. יראון, מה שלא בנוהל, מה שלא כתוב תגיד לי. אחד, חצי שנה מראש – כתוב?

יראון רופין: כתוב אפילו שבעה חודשים ושמונה חודשים.

מרסיה צוגמן: לא, שישה חודשים נדרש.

היו"ר, אמיר גילת: אלינו זה מוגש שישה חודשים לפני. אתם תעשו מה שאתם צריכים כדי שזה יגיעו אלינו בזמן.

מרסיה צוגמן: כתוב שישה.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, אבל הוא צודק, ההנהלה צריכה לדעת על זה חודשיים קודם. דבר נוסף, זה ביום שבו אנחנו מאשרים את הארכת השירות, אם אנחנו מאשרים, תוצג בפנינו טיוטת המכרז לתפקיד החדש ואנחנו בו ביום נורה על פרסומו. במקרים שאין מכרז – מרסיה, זה הליך גיוס פומבי אחר, אז אני לא יודע מה אנחנו צריכים לאשר, אבל שיהיה ברור שלא יהיה מצב כמו שנתקלנו בתקופות קודמות במיוחד, של הארכה על הארכה על הארכה על הארכה.

יראון רופין: זה מופיע בנוהל.

מרסיה צוגמן: איפה כתוב העניין של המכרז?

יראון רופין: כתוב.

יוני בן מנחם: תראה לה.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי, והדבר השלישי זה באמת שהמגמה צריכה להיות במשורה. אי אפשר זה גם תופס תקן של חדשים, וזה מצופף לנו את רשות השידור באוכלוסייה שהיא מבוגרת ו - - -

יוני בן מנחם: אני רוצה להגיד פה משהו.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, אני גם רוצה להגיד. יש לזה חצי שנה למשפט. זה תופס את התקן - - -

אסתי אפלבאום: טוב שאני לא רוצה להגיד משהו.

היו"ר, אמיר גילת: ובמקרים יוצאי דופן, שבאמת - - -

אסתי אפלבאום: אבל אני כן רוצה להגיד.

היו"ר, אמיר גילת: רגע, שנייה. במקרים יוצאי דופן, שבאמת זה מתחום התוכן ויש אישיות שהתכנית כולה תלויה עליו, אז אני לא אומר מילה וחצי מילה. יכול להיות שההחלטה הזאת היא אפילו טבעית, ולכן הקריטריון הראשון, תיכף אני אקרא, הוא צריך להיות הדבר הזה. זה מה שרצית להגיד?

יוני בן מנחם: לא. רציתי להגיד שאין לנו שליטה. אתה אומר שזה צריך להיות במשורה. לנו אין שליטה על הפיות של העובדים, לכן אנחנו הקמנו מנגנון סינון, שתהיה ועדת מנכ"ל. כל מי שירצה להגיש את הבקשה יגיש, והוועדה תסנן ותביא באמת רק לפי הנוהל את ה - - -

היו"ר, אמיר גילת: מאה אחוז. והדבר הרביעי שרציתי להגיד, שבאמת היה קצת מנגנון שהיה צריך תיקון בהקשר הזה, שאני לא יודע איך זה עבד עד היום ואני שמח על כך שעכשיו תהיה ועדה עם פרוטוקול, שכל עובד יידע שהוא רשאי, ולא רק מי שההנהלה הזו או אחרת, אנחנו מדברים על כמה הנהלות, חפצה ביקרו ומבקשת את הארכת השירות שלו, ועובד שאולי עונה על תנאים באופן יותר מובהק – לא יגישו. אז זה פותר לנו גם את הבעיה של השוויוניות והשקיפות ואני שמח על כך.

אסתי אפלבאום: כשהוא יוצא בגיל 69, לפי מה מחשבים לו את הסכום?

היו"ר, אמיר גילת: למה 69? את מאריכה לו אולי בחצי שנה.

מרסיה צוגמן: אם הפנסיה צוברת הוא ממשיך לצבור.

אסתי אפלבאום: הוא צובר את הפנסיה, או שיש מקסימום?

מרסיה צוגמן: לא, אין.

יראון רופין: התשובה לא.

אסתי אפלבאום: אוקי, מה הוא מקבל יותר?

יראון רופין: הוא מקבל עבור כל שנה עודפת, מעבר ל-35, הוא מקבל פיצוי של שכר חודש.

אסתי אפלבאום: כן, כאילו עוד חודש.

היו"ר, אמיר גילת: טוב, אני כבר אומר לגבי ארבעת הקריטריונים – אין לי בעיה. אני אקריא אותם במהירות: עובד בעל מומחיות ייחודית או כישורים מיוחדים ותכונות תקשורתיות ברמה לאומית-ארצית, אשר הצלחת תכנית הטלוויזיה או הרדיו קשורה ישירות ומזוהה בלעדית בו כמגיש או עורך או מפיק, בהיותו שייך למאגר ההיסטורי קלאסי של עובדי הרשות. הארכה כאמור תהיה לתקופה שלא תעלה על שנה הניתנת להארכה. למה מפיק גם כן?

יוני בן מנחם: יש גם מפיקים שהם - - -

יראון רופין: למה שאם יש לך מפיק שהוא בעל תכנית ייחודית - - -

היו"ר, אמיר גילת: מפיק שתורם?

אסתי אפלבאום: תגידו, אתם רוצים אי פעם להצעיר את המקום הזה? אתם רוצים קצת לעשות פה שינוי? תעשו לי טובה. אני אין לי בעיה, אתם רוצים הארכת שירות - תעשו הארכת שירות. אני דעתי האישית, יש לי בעיה מצפונית עם זה. קודם כל אני לא מכירה עוד מקום, אם תראו לי עוד מקום במדינת ישראל שעושה הארכת שירות, אני אודה לכם. אתם יודעים, תמיד הייתי נותנת דוגמאות מרשות שדות התעופה, כי זה המקום שאני מכירה. אם אתם מכירים מקומות אחרים – אז בבקשה. ברשות שדות התעופה הם יוצאים, הם פורשים ואחר כך באים בהתנדבות ואם מודים כל יום לאלוהים שנותן להם את ההזדמנות להתנדב. ובאמת כולם אנשים מקסימים.

מרסיה צוגמן: לא, לא, זה לא קשור.

אסתי אפלבאום: רק דקה, אני אגיד לכם את דעתי, אתם בסוף, יש פה דמוקרטיה, יש פה הנהלה, תחליטו מה שאתם רוצים, אני אגיד את עמדתי. לדעתי כל הכוונה שלנו היא להצעיר את רשות השידור. תסלחו לי מאד, אני כבר זקנה, אז אני יכולה לדבר ככה. המטרה שלנו היא להצעיר את המקום הזה, ואם יש לנו פרישה טבעית של אנשים אז שיהיו בריאים ושימשיכו לתרום למקום הזה, שיפרשו ואחר כך או שיבואו בהתנדבות, או שתעשו איזה שכר לגמלאים. אני לא

רוצה לאבד שום טאלנט ושום רבע טאלנט. לא רוצה לאבד אף אחד, אבל קודם כל החוצה. אם בכל זאת אתם רוצים להשאיר כמה טאלנטים, ואני לא נכנסת כרגע פרסונאלית, שבלתי ניתנים בכלל, אין מחליף בעולם הזה בכלל שיכול להחליף אותם, אז בואו נגביל את זה למספר, כי אני על ה-13 אלה שלא נמצאים בהארכת שירות, יכולה להכניס 13 אנשים חדשים בתפקידים ספציפיים. כאילו, אני, אתם יודעים, אין לי בעיה. היה צריך פה נתקענו עם פונקציה מסוימת, בסדר. קורה. קורה, אין מה לעשות, קורה. אבל ברגע שאנחנו מכניסים נוהל, וברגע שאנחנו פותחים את הברז, גמרנו. זאת דעתי.

<u>מרסיה צוגמן:</u> אבל זה - - -

<u>יראון רופין:</u> מרסיה, מרסיה, תני לי בבקשה לענות לה, מרסיה. אני רוצה שני דברים בבקשה. קודם כל צריך שיהיה נוהל שמאפשר לנו להסדיר את העניין בצורה חוקית. זאת אומרת, כשיש נוהל לא חייבים לתת לכל אחד אלא הנוהל מאפשר לנו. וב', אני רוצה לתת לך דוגמא מה שאמרת בקשר להצהרה. אני כבר לא רוצה להגיד שיש תכניות ברשתות טלוויזיה בעולם, ואת בטח יודעת יותר טוב ממני - - -

<u>אסתי אפלבאום:</u> כן, כולם על חוזים אישיים, אף אחד לא בקביעות.

<u>יראון רופין:</u> דקה, ברשותך.

<u>אסתי אפלבאום:</u> ישר העברתי בראש את ברברה וולטרס, ולארי קינג. העברתי את כולם בראש, כולם על חוזים אישיים. אף אחד לא עם קביעות ולא עם פנסיה תקציבית ולא ועד עובדים ולא. אף אחד לא. תאמין לי, אני אלופה בפרטים.

<u>יראון רופין:</u> עכשיו אני אמשיך. אם למשל ניקח סתם דוגמא, ואמרת לא להזכיר שמות, אבל אני אזכיר שם כמו יעקב אחימאיר, שהוא כבר עבר את גיל 67 ואנחנו רוצים להעסיק אותו. אם אין לנו נוהל שמסדיר את זה, הממונה על השכר אומר – דלת מסתובבת.

<u>אסתי אפלבאום:</u> יכול להיות, אבל אני לא רוצה לדון פרסונאלית, יכול להיות. תמצאו דרך. אבל יראון, תמצאו דרך.

יוני בן מנחם: אבל היה את הנוהל הזה כל הזמן, לא מרסיה?

מרסיה צוגמן: הנוהל הזה כל הזמן, עד שאנחנו השתמשנו בהוראות התקשיר וכל פעם מחדש היינו נותנים חוות דעת לוועד המנהל. מה שעשו עכשיו זה פשוט לקחו את התקשיר והוסיפו עוד כמה דברים ספציפיים.

היו"ר, אמיר גילת: צמצמו את התקשיר.

יוני בן מנחם: כן, כן.

מרסיה צוגמן: לא צמצמו את התקשיר.

היו"ר, אמיר גילת: למה לא?

מרסיה צוגמן: לא צמצמו אותו. לא צמצמו, אני עשיתי בדיקה אחד-אחד, לא צמצמו.

היו"ר, אמיר גילת: אז שנייה, רגע, אז אולי נצמצם, רגע, שנייה. אני אומר ככה: עובד בעל מומחיות ייחודית או כישורים מיוחדים בתחומי התקשורת ברמה הלאומית-ארצית, אשר הבטחת תכנית הטלוויזיה קשורה ישירות ... בלעדית בו כמגיש או כעורך, זהו. לא הייתי מכניס פה גם מפיק. מפיק זה כבר עניין אחר.

יראון רופין: אמיר, תשאיר לך את זה בתור אופציה. לא תרצה לתת למפיק – אל תיתן, אבל תשאיר לך אופציה.

היו"ר, אמיר גילת: למה? תסביר לי איזה מפיק אני צריך?

יוני בן מנחם: אי אפשר להיכנס פה לנושאים פרטניים, חברה, זה לא הולך ככה. יש פה נושאים אישיים, אי אפשר להיכנס לזה.

מרסיה צוגמן: יכול להיות, כמו שהיה פעם, שהייתה מפיקה לא מזמן שהיא פרשה לפני כמה חודשים, שהייתה באמצע הפקה של סרט.

היו"ר, אמיר גילת: אז לזה יש סעיף אחר. אני לא חושב שמפיק פה - - -

יוני בן מנחם: או שאתה נותן להנהלה לעשות את הנוהל, או שאתה רוצה לעשות את הנוהל. אז תעשה אתה את הנוהל. בשביל מה אתה נותן לנו להכין?

היו"ר, אמיר גילת: מותר לי להעיר עליו הערות.

יוני בן מנחם: כן, אבל אתה לא בקיא בכל הפרטים. אתם רוצים פה בהינף יד לשנות את הנוהל, אז מה?

עודד ברגר: בכל מקרה הרי זה מועבר אליכם לאישור.

יוני בן מנחם: נכון.

עודד ברגר: אז תנו להנהלה שתהיה סוברנית להחליט.

יוני בן מנחם: כמו שאתה נותן לנו לעשות את ..., אנשים טרחו, הכינו, ואתם בהינף יד רוצים למחוק את זה, בלי לדעת מה עומד מאחורי זה.

היו"ר, אמיר גילת: עובד במקצוע ברמה הלאומית ארצית או בעל מומחיות ייחודית בתחומו ברמה הלאומית ארצית, וזאת בתנאי שיפורסם מכרז. תמיד זה בתנאי שיפורסם מכרז, לא רק בסעיף הזה.

יראון רופין: זה בהמשך בסעיף 9.

היו"ר, אמיר גילת: אז למה רק זה? בהתקיים נסיבות מיוחדות של חיוניות בלעדית מוכחת של העובד, בלעדיה לא יתקיים ויושלם מהלך רביזיה, רה-ארגון, שדרוג טכנולוגי, פרויקט ייחודי שיש להביאם לכדי סיום. זה מה שאמרת.

יראון רופין: זה הועתק מהתקשיר.

היו"ר, אמיר גילת: אוקי. עובד שמונה למשרה שתקופת הכהונה בה קצובה בזמן, ובמהלך תקופת הכהונה הגיע לגיל פרישת חובה. הארכה כאמור ... בסיום תקופת הכהונה, אסתי, את איתי?

אסתי אפלבאום: הוא לא על המכסה של ....

מרסיה צוגמן: הוא כן, אני מעסיקה אותו - - -

אסתי אפלבאום: אני מעסיקה אותו כקבלן חיצוני.

מרסיה צוגמן: לא, לא, לא, לא. הוא תופס תקן.

צביקה צימרמן: אם זה תפקיד תקני הוא נכנס לתוך ה-1,275 משרות.

מרסיה צוגמן: הוא תופס תקן.

אסתי אפלבאום: למה? אם מגיש מסוים, לא ננקוב בשמות, פורש בגיל 67, לאחר מכן אותו מגיש מגיש תכנית פעם בשבוע, מה, הוא יישב לי על התקן?

צביקה צימרמן: כי בחישובים ה.... יש ... מספר ....

אסתי אפלבאום: למה?

צביקה צימרמן: ככה זה ... . (מדברים ביחד)

איתנה גרגור: כשהוספתם שדרן, בעדכון נוהל זה שייך להעסקה קבלנית או העסקה תקנית?

מרסיה צוגמן: לא, זה קבלנית.

אסתי אפלבאום: נו, אז אפשר להכניס אותו להעסקה קבלנית.

מרסיה צוגמן: לא, אי אפשר, זה לא יעמוד במבחן. מישהו שהיה עד היום מגיש, מחר הוא ימשיך להיות מגיש של אותה תכנית, אבל מה שהוא היה עד עכשיו כעובד מחר הוא יהיה כקבלן. זה לא - - -

אסתי אפלבאום: אני לא מבינה את הבעיה. הוא פרש, החלטנו לתת לו, החלטנו שהוא טאלנט ושהוא חשוב לנו ושאנחנו לא רוצים שסתם לדוגמא הרייטינג של התכנית יצנח, אז אנחנו מעסיקים אותו מבחוץ.

צביקה צימרמן: איסור מוחלט של הממונה על השכר להעסיק ...

מרסיה צוגמן: באותה עבודה. (מדברים ביחד)

עודד ברגר: חד משמעית, אסור לעשות את זה.

צביקה צימרמן: האנשים האלה תבעו אותנו במאות אלפים.

עודד ברגר: בדיוק זה החשש, של הדלת המסתובבת.

מרסיה צוגמן: כמה מקרים כאלה היו?

אסתי אפלבאום: שמה?

מרסיה צוגמן: שקורה שאנשים שאת מעסיקה אותם להגיש תכנית פעם בשבוע - - - (מדברים ביחד)

צביקה צימרמן: נתנו את זה לקבלנים, והם אחר כך הוכיחו שהם עבדו ושילמנו להם שכר יסוד של 60,000 שקלים.

<u>אסתי אפלבאום:</u> אבל מה הבעיה? הוא קבלן חיצוני, הוא מגיש חשבונית, הוא משלם לעצמו את כל ההוצאות. הכל.

<u>צביקה צימרמן:</u> זה לא משנה, זה לא משנה. (מדברים ביחד)

<u>אסתי אפלבאום:</u> אתם מחתימים אותו שאת הכל הוא - - - (מדברים ביחד) יש מבחן יחסי עובד-מעביד, בסדר.

<u>יראון רופין:</u> יחסי עובד-מעביד לא נבחנים על ידי צורת התשלום. (מדברים ביחד)

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב.

<u>צביקה צימרמן:</u> הממונה על השכר נתן לנו 70 חוזים חוקתיים, אפשר להוציא ספורדית אנשים, אבל זה נמנה בתוך המספר, זה לא חיצוני.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> טוב, והדבר החמישי – עובד שמונה למשרה שתקופת הכהונה בה קצובה בזמן, במהלך תקופת הכהונה הגיע לגיל פרישה. שוב, זו אופציה, זה לא תורה. טוב, אני מציע שנאשר את ארבעת הקריטריונים האלה. אני כבר אומר, אני מאשר גם מפיק, אבל אני מבקש להשתדל ... תקין, כי זה לא נראה לי עונה על הקריטריונים. אני מאשר את זה כקריטריון, אבל לא נראה לי כנימוק מספיק משכנע שאני אאשר אותו כשהוא יובא, אבל נדון בכל מקרה פרטני כמו שאתה מציע. נראה, נלמד. לגבי הסעיף של הארכת שירות מסיבות אישיות, אני חושב שהסעיף הזה הוא כללי מדי ופותח פתח להרבה מאד - - -

<u>צביקה צימרמן:</u> נציבות שירות המדינה הוציאה עכשיו הנחיה לכל משרדי הממשלה ולכן הכנסנו את זה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אז פה אתה יכול להכניס פה את מי שלא נכלל שם. מי שלא נכלל שם, ייכנס לך מפה.

<u>מרסיה צוגמן:</u> לא, אבל היום לפי הפסיקה מי שמגיע לגיל 65-67 הוא לא חייב לפרוש, אלא הוא יכול ל - - -

<u>יראון רופין:</u> אה, זה הפסיקה. (מדברים ביחד)

<u>אסתי אפלבאום:</u> אמיר, אני מציעה לקיים על זה דיון בפורום מלא.

היו"ר, אמיר גילת: יש בזה דברים דחופים? אין בקשות דחופות שלא מאושרות כתוצאה מאי אישור הקריטריונים?

יראון רופין: עוד פעם את השאלה בבקשה.

היו"ר, אמיר גילת: האם יש על השולחן בקשות דחופות? לא. אוקי. למה לא אמרת לי קודם? הישיבה נעולה.

הישיבה נעולה